

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 13. Pœnitentia liberat à pœmis, solvit debita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Tristis est anima mea usque ad mortem. Matth. 26. 38. S. Hieron. in Pl. 108. hoc dolebat mihi, & contristabar pro persequentibus me; quia nolebant poenitentiam agere. Ego in cruce pendebar, & sanguine meo lavabam fordes eorum; & ipsi nolebant agere poenitentiam. Hæ erant lacrymæ meæ, hæc compunctio; quoniam persequentes me non potui salvare. Apud Fernandum in Gen. 4. Sect. 19.

Velum templi scisum est. Matth. 27. 51. Magis ad præsens mihi placet, videre te oculò mentis, laniatum, consputum; quam transfiguratum. Et si non sum tanquam velum nobilissimum in templo, ut in morte tua scindar; sum tamen foedissimum monumentum, ut ad apertionem tui lateris aperiri debeam. Quid in me quaris Domine? Si in morte tua petra scisæ sunt, ego sum durior omni petrâ. Si terra mora est; & ego terrenissimus sum. Si cælestis non sum, ut tibi compatiendo cum sole nequeam obscurari; tamen infernalis conversationis sum; ut à te debeam in hoc triduo mortis tuæ visitari. S. Laur. Just. de incend. div. am. c. 4.

Terra mota est. ib. & lapides scissi sunt; ut denotetur, quòd lapidea hominum corda per ejus Passionem deberent scindi; & quòd iste Mundus debet ad bonum, Passionis JEsu mortientis virtute, moveri. S. Bernardinus t. 2. f. 56.

Imponit in humeros suos gaudens. Luc. 15. 5. Cur humeris ovem perditam imponit? S. Ambros. ideo cervicibus, crucis lignò detritis, tulisse ait: ut ovis, dum crucem aspicit, errores antiquos facillè abjuret. Ovis illa, inquit, quæ perierat in Adam, levatur in Christo: humeri Christi crucis brachia sunt: illic peccata mea deposui; in illa patibuli nobilis cervice requievi. Naxera in Jos. 16. §. 6.

Fatigatus sedebat. Joan. 4. 6. Nisi fatigatus JEsus sederet expectans, nullam mulieri utilitatem suus ad fontem adferret adventus. Toletus. Vide, quos parat Dominus laqueos ad fontem, ut mulierem venerit: nam labores, & fatigationes, validissima arma sunt ad convertenda humana corda. Baeza tom. 2. l. 6. c. 3. §. 7.

Crucifixus fuit patiens, ut vocaret ad poenitentiam immanes peccatores. S. Chrysof. in Pl. 2.

§. XII.

Poenitentia delet peccata, mundat. &c.

Facies & atrium tabernaculi. Ex. 27. 9. Mysticè significabat atrium Fideles incipientes Deo servire; *Sanctum* proficientes; *Sanctum Sanctorum* perfectos, & beatos. Unde in atrio erat labrum, sive lavacrum, id est poenitentia; & altera holocausti, id est mortificatio vitiatorum. ità V. Beda Cornelius hic.

Ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix-lacrymis capit rigare pedes ejus. Luc. 7. 37. &c. Tela è manu, & textrino, nigra exit; & sic necesse est, eam sæpe aquâ perfundi, & solis radiis opponi; postea, quasi nix,

alba efficitur. O quàm nigra, & obscœna, te-la erat hujus mulieris vita; in qua Mundus, diabolus, & caro, quidquid eis libuit, texerunt. Attamen plurimis lacrymis perfusa, & juxta solem justitiæ collocata, super nivem dealbata est. Diez. fer. 5. D. Pass.

Unus autem de his &c. Luc. 23. 39. *Id ipsum & latrones-improperabant.* Matth. 27. 44. Quia alter facti poenitens, ita poenitentia peccatum aboler, quasi id non fecisset. Velloso in Judith. 5. Paræn. 41.

O poenitentia! quid de te novi referam? Omnia ligata tu solvis, omnia soluta referas, omnia adversa tu mitigas, omnia contrita tu sanas, omnia confusa tu lucidas, omnia desperata tu animas. O poenitentia! rutilantior aurò, splendidior sole; quam non vincit peccatum; nec defectio superat, nec desperatio delet. S. Chrysof. l. de poenit.

§. XIII.

Poenitentia liberatà poenis, solvit debita.

Itaque cum audisset Achab sermones istos, scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, jejunavitque, & dormivit in sacco, & ambulavit demisso capite. 3. Reg. 21. 27. Sicque comminatas poenas evasit.

Homines, & jumenta, & boves, & pecora, nec gustent quidquam &c. Jon. 3. 7. &c. Similiter comminatas poenas evaserunt. *Quis scit, si convertatur, & ignoscat Deus.* ib. S. Ephrem, hæc porro Ninivita nec opinantes prophetabant. Et quidem Prophetæ erant veritatis: nam poenitentia prophetas eos feceret.

Poenitentiam habe in me, & omnia reddam tibi. Matth. 18. 26. Sed unde inops homo vim tantam pecuniæ, decem millia talentorum, solvet? Palatius: aded confidenter promittebat, iste satisfactionem operum; quia novit, per poenitentiam applicari sanguinem Christi: qui, cum infiniti valoris sit, profectò omnia talenta valebat. Sylveira hic.

Amaritudo præsentis poenitentia extinguit supplicia sequentis iræ. S. Gregor. mor. lib. 9. c. 23.

Tanta est poenitentia medicina; ut mutare Deus videatur suam sententiam. In te est igitur, ut evadas: vult rogari Dominus; vult de se sperari, vult sibi supplicari. Homo es, & vis rogari, ut ignoscas; & putas Deum tibi non roganti ignoscere? Ipse Dominus Jerusalem flevit: ut, quia ipsa flere nolebat, Domini lacrymis ad veniam pertineret &c. S. Ambrosius l. 2. de poenit. c. 6.

§. XIV.

Poenitentia facit formosum.

Confessio, & pulchritudo. Pl. 95. 6. Confessionem bene sequitur pulchritudo: quia nemo potest esse speciosus; nisi qui Domini fuerat miseratione mundatus. Foedos nos peccata nostra faciunt; sed poenitentia reddunt lavacra decoros. Cassiod. hic.

Nigra